

EDUARD VIÑAS I RIEMBAU:

1922 - 1990

El 5 de novembre de 1990 ens deixava Eduard Viñas i Riembau, amb molta feina feta, per Torroella i per tot allò que ell havia estat capaç de sentir com a part de si mateix, i, també, amb molta feina pendent —articles per al *Llibre*, reculls de fotografia antiga,...— com passa a les persones de vida social intensa i de gran memòria. Recollim ara aquestes notes de record del membre d'una bona soca de torroellencs, del company i de l'amic, pinzellades de la seva activitat per Torroella. En properes edicions d'aquest *Llibre* ho veurem: la petja de persones com Eduard Viñas i Riembau és profunda perquè és de les que, fins i tot amb les petites coses, ha contribuït a formar la nostra identitat com a poble.

Tots els sentiments d'admiració i estima que es poden tenir vers un pare, la varen tenir els seus fills en els anys que varen estar al seu costat. Primer com a pare i educador, després com a mestre de l'ofici que més sabia: restaurador de mobles antics, fuster i ebenista.

Com a persona podríem ressaltar la qualitat humana que el va caracteritzar al llarg de la seva vida i que va saber transmetre als altres, i la seva sensibilitat per totes aquelles coses relacionades amb la nostra cultura i les nostres tradicions, sobretot a nivell local.

Va ser un gran col·leccionista i al llarg de la seva vida va saber crear un patrimoni propi de coses que havien perdut el seu ús en el camp i en els oficis artesanals.

En els últims anys s'havia aficionat a la fotografia pel sol fet de deixar-nos un record gràfic de fets i coses irrepetibles. Era un home que es va sentir compromès i participà en diferents entitats locals com podrien ser paborde de l'ermita de Santa Caterina, secretari de la Junta de l'Hospital, membre de la comissió del *Llibre de la Festa Major*, etc.

En poques paraules podríem resumir la seva personalitat: fou un home lliurat als altres, recte, honest, sensible i que va estimar a tots els que varen compartir la seva vida.

Eduard Viñas i Riembau, l'home reposat, mesurat i abnegat, i el mestre.

Des d'aquest patronat no hem d'intentar descobrir-lo, tothom el coneixia i sap amb el convenciment que portava a terme les tasques encomanades. Era l'home

que en el patronat podem assegurar que vivia dia a dia la marxa del nostre estimat Hospital. Sabia buscar tots els vessants a les qüestions a fi de poder donar la solució més adient. I va viure l'etapa en la qual l'Hospital va agafar l'arrencada que l'ha portat a l'estat actual.

Senzill i mestre en el diàleg, apassionat i bon company, va entrar a formar part del patronat de l'Hospital —Asil de Pobres i Malalts—, el dia 17 de juliol de 1951 com a vocal, va actuar de secretari a partir del 22 de febrer del 1952, fins l'any 1974, i va continuar després formant part del patronat com a vocal. La seva arribada al patronat va produir-se en ésser escollit després de la mort del seu pare Eduard Viñas Matarrodona que en formava part des del 20 de novembre de 1939, desenvolupant també la tasca de secretari.

La feina solidària d'Eduard Viñas i Riembau, junt amb els altres membres del patronat, és de les que ha fet i fa possible el bon funcionament del nostre Hospital. El seu exemple perdurà.

Patronat de l'Hospital de Pobres i Malalts
de Torroella de Montgrí

Una pèrdua sensible

En el transcurs de la vida hem de fer front a adversitats que fereixen la fibra més sensible dels nostres sentiments; són la pèrdua irreparable de persones amb qui compartíem des de la infantesa una relació constant, units per lligams d'amistat profunda provinents dels nostres progenitors. Un d'aquests fets dolorosos es produí el novembre de l'any passat amb el traspàs de l'amic Eduard Viñas i Riembau. Considerem un deure ineludible dedicar un emotiu record a la seva memòria imprès en aquestes pàgines del tradicional *Llibre de la Festa Major de Torroella*, que ell tant apreciava i contribuïa amb lloable dedicació a la seva permanència inalterable.

Eduard Viñas i Riembau havia heretat i retia digne honor a les qualitats personals del seu pare que va ser un fervent servidor de Torroella en diverses activitats: regidor del municipi en ocasions alternes, membre eficaç de la junta dels paborbes de la preuada ermita de Santa Caterina, col·laborador de la gran obra cultural de l'Ateneu Montgrí, co-fundador i escriptor destacat del *Llibre de la Festa Major*. Com hem assenyalat, el seu fill, l'amic Eduard Viñas i Riembau, va prosseguir fidel a la labor paternal, portat pel mateix esperit de servei en favor de la vila. Per raons d'amistat, afinitat d'ideals i l'herència de l'obra conjunta realitzada pels nostres pares, torroellencs entusiastes i col·laboradors de l'obra cultural que a principi del segle va crear el mestre Pere Blasi amb l'ajuda de mossèn Francesc Viver, manteníem tots dos una convergència absoluta en les activitats que consideràvem que enaltien el prestigi vilatà. Així va succeir que després d'haver desaparegut el *Llibre de la Festa Major*, iniciat l'any 1928, víctima del trasbals tràgic de la guerra civil, i en retornar la pau, un petit grup de joves, Josep M. Pla, Joaquim Vergés, Eduard Viñas i Pere Castells, ens aplegàrem amb el ferm propòsit de reprendre la publicació del *Llibre* considerant el seu destacat valor d'estudi dels més diversos aspectes relacionats amb Torroella. Vàrem aconseguir una absoluta continuïtat en les successives edicions a través dels anys, i hem superat fins i tot, el seu cinquantenari. Eduard Viñas i Riembau va contribuir amb la seva permanent col·laboració a fer possible aquesta fita memorable, junt amb els altres companys servidors també constants d'aquesta obra cultural.

Eduard Viñas i Riembau en algunes de les moltes facetes que van caracteritzar la seva vida social a Torroella: al cafè de plaça, a l'ermita de Santa Caterina, ballant sardanes a la plaça de la Vila, netejant la gegantessa,...

Eduard Viñas i Riembau fou deixeble, com gairebé tots els alumnes de la seva edat escolar, del mestre Pere Blasi. En deixar l'escola, va continuar la seva formació amb lectures profitoses que impulsaren la concreció definitiva de la seva personalitat. No va ser un escriptor prolífic, però els seus escrits assenyalen un estil concís, lliure de retòrica incoherent. Recordem, com a exemple, els treballs dedicats a glossar la figura de l'eximí poeta de la renaixença catalana Albert de Quintana i Combis, fill il·lustre de Torroella, i la de l'enginyer Primitiu Artigas, igualment destacat fill de la vila, que impulsà l'obra benemèrita de posar definitiu obstacle a l'amenaça que representaven les dunes per a les nostres fèrtils terres de conreu.

Assenyalem com a altres fets rellevants la seva vida que fidel a l'obra del seu pare, fou també paborde de l'ermita de Santa Caterina i membre de la Junta Rectora del nostre Hospital.

El record d'Eduard Viñas i Riembau restarà vivent en la memòria dels que forem els seus amics i el seu continuarà essent, un clar esperit de servei envers la nostra Torroella.

Pere Castells

*(En nom propi i de la Comissió del
Llibre de la Festa Major de Torroella de Montgrí)*